

ת"פ 35163/03/18 - מדינת ישראל נגד מחמד קאסם

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל

ת"פ 35163-03-18

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

מחמד קאסם
ע"י ב"כ עו"ד ראנן מזאל

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע בשתי עסקאות של סחר בנשק לפי סעיף 144 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"). העסקאות נערכו בין הנאשם לבין סוכן מטעם המשטרה, כאשר בין השניים קיימת היכרות ארוכת שנים. הנאשם מכר לסוכן, כמתווך, שני אקדחים, כדלקמן: העסקה הראשונה התבצעה ביום 23.7.17 בשעה 21:15 לערך בסמוך לבית הנאשם בענתא - מכר הנאשם לסוכן אקדח חצי אוטומטי מסוג CZ בקוטר 7.65 מ"מ, בצירוף מחסנית תואמת, בתמורה ל - 11,000 ₪ במזומן, אותה מסר לידי הנאשם, הכוללים דמי תיווך מוסכמים לנאשם בסך 2,000 ₪. ביום 26.7.17 בסמוך לביתו של הנאשם, מסר הנאשם לסוכן קופסה ובה 50 כדורי תחמושת. העסקה השנייה התבצעה ביום 8.11.17 בשעה 16:00 לערך, בענתא, ברכבו של הסוכן מכר הנאשם אקדח חצי אוטומטי מסוג FN בקוטר 9 מ"מ, בצירוף מחסנית תואמת, בתמורה ל - 28,000 ₪ במזומן, אותה מסר הסוכן לידי הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

2. **המאשימה** טוענת כי מעשיו של הנאשם פוגעים בביטחון הציבור ובשלטון החוק, עבירות נשק הן לב ליבו של הדין הפלילי, מדובר בעבירות חמורות, שלא בכדי נקבע להן עונש מאסר של שנים רבות. הפסיקה קוראת להחמרת הענישה בעבירות נשק, ומתייחסת לסיכון בשימוש בנשק. המאשימה טוענת כי יש לקבוע שמדובר בשני אירועים נפרדים. האירועים בוצעו בהפרש של כמה חודשים זה מזה, והם נבדלים בנסיבותיהם. באישום הראשון, הסוכן הוא שפנה לנאשם, ואילו באישום השני, הנאשם פנה לסוכן, כמה חודשים לאחר מכן, מטלפון של צד שלישי וביקש מהסוכן להסיר את החסימה. מדובר בעבירות שהרקע להן הוא בצע כסף, העוסקות בכלי נשק בעלות של עשרות אלפי שקלים, והסוכן העיד על רווח של 2,000 ₪ לנאשם, באישום הראשון, ו - 1,000 ₪ באישום השני. העבירות בוצעו לאחר תכנון ארוך, כפי שניתן להתרשם משיחות הטלפון הרבות שקדמו לביצוע העסקאות ומשליחת תמונות של הכדורים, והן בוצעו במקום שיקטין את הסיכון שייתפס. הסוכן העיד כי הוא ביקש לפגוש את הנאשם בחיזמה, אך הנאשם סירב בשל חשש מהמשטרה וביקש להיפגש בענתא. באישום השני השניים נפגשו בענתא. העבירות והמו"מ עם הסוכן מלמדים שיש

לנאשם גישה למגוון של כלי נשק. כמו כן, יש לתת את הדעת לסוגי הנשקים שנמכרו, מדובר באקדחים תקינים. באישום הראשון, הנאשם מכר גם כדורים, ובאישום השני, צירף מחסנית התואמת לאקדח. באשר לחלקו של הנאשם, אין להמעיט בערכו של הנאשם אך בשל היותו מתווך, שכן מדובר במי שהכיר את הסוכן, עשה את כל התיאומים ויש לו נגיעה ישירה ולא רק תיווך. באשר למתחם הענישה, נטען כי יש לקבוע שני מתחמים נפרדים. באישום הראשון מתחם הנע בין שנתיים וחצי ועד לשש שנות מאסר בפועל. באישום השני, מתחם של שנתיים עד שש שנות מאסר. הנאשם נמצא במעצר מיום 12.3.18. לנאשם יש הרשעות קודמות משנת 2016 בעבירות נשק, ולחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה ואין לזכות אותו בהקלה כלשהי. לפיכך, יש לקבוע את עונשו בשליש העליון של כל אחד משני המתחמים, כך שבאישום הראשון יגזרו עליו 4.5 שנות מאסר ובאישום השני - 4 שנות מאסר, ובסיכומו של דבר יגזרו עליו 5 שנות מאסר, יופעל במצטבר עונש המאסר על תנאי בן 6 החודשים, ויטלו עליו גם מאסר על תנאי וקנס.

3. **הסנגור** טען כי יש לראות את הנאשם כמתווך ותו לא. באישום הראשון, הסוכן הוא שהתקשר לנאשם, נסע לבית הנאשם ומכתב האישום ניתן להסיק שהנשק לא היה אצל הנאשם, אלא בשליטה ובעלות של אחר. עוד עולה שנוכח העיכוב בהבאת האקדח לנאשם, ניתן ללמוד שהנשק לא היה בבעלותו והוא לא החזיק בו. השיחה הראשונה בין הסוכן לנאשם היתה ביום 20.7.17, כלומר עבר פרק זמן והנשק לא היה אצלו או בשליטתו. הסוכן העיד כי הנאשם הינו מתווך בלבד וביקש 500-1000 ₪ דמי תיווך, והוא חזר על כך כמה פעמים בעדותו. כמו כן, הסוכן העיד כי האקדח הראשון ישן מאוד ויש בעיה במחסנית. לגבי העסקה השניה, נטען כי אדם אחר הביא את האקדח לנאשם. עוד טוען הסנגור כי אלמלא השיחה הראשונה מצד הסוכן, הנאשם היה ממשיך להיות רדום ולא פעיל. בנוסף, יש להתחשב בכך שהנשק הגיע ישירות לידי משטרת ישראל ולא לארגון עוין או עברייני ולכן הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן היא נמוכה ביותר. הסנגור מבקש לדחות את בקשת המאשימה לקביעה כי מדובר בשני אירועים נפרדים ועותר לקביעה כי מדובר באירוע אחד. מדובר בעסקאות שבוצעו בסמיכות זמנים זו לזו, הן דומות מאוד, בוצעו ללא תחכום ובאותה השיטה, הן בוצעו ע"י אותו אדם עם אותו סוכן. מתווה העסקאות דומה מאוד ונעשה על יסוד תכנית אחד. הסנגור טען כי מתחם הענישה הנוהג הוא 15-40 חודשי מאסר בפועל, ובנוגע לנאשם יש לקבוע את המתחם ברף התחתון, מאחר שלא היה שימוש בנשק, הנאשם אינו מעורב בטרור והנשק הגיע לכוחות הביטחון. באשר לנסיבות הקשורות לנאשם, מדובר באב לשני קטינים, נשוי לאישה הסובלת ממחלת הנפילה, מצבה הרפואי קשה ביותר (בענין זה הגיש הסנגור מסמך רפואי), היא אינה מסוגלת לטפל בילדים, ולפיכך, שליחתו למאסר תפגע קשות במשפחתו. כמו כן, יש להתחשב בכך שהנאשם גדל בנסיבות חיים קשות, הוא בן למשפחה מרובת ילדים, יצא לעבודה בגיל מוקדם ולא קיבל חינוך טוב. הסנגור סיכם באומרו כי יש לראות בשתי העסקאות אירוע אחד, ולקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה מתוך התחשבות גם בנסיבותיו האישיות.

הנאשם הוסיף כי הוא עם החוקים והצדק של המדינה וביקש לגזור עליו עונש צודק.

דין

4. העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם (סעיף 40ב' לחוק העונשין). יש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך תבוא התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה באותו

ערך, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40 ט' לחוק (ביניהן: תכנון, חלק יחסי של הנאשם בביצוע, הנזק הצפוי והנזק שנגרם, יכולת ההבנה את המעשה ואת הפסול ביכולת להימנע, מידת אכזריות ואלימות וניצול לרעה של כוח הנאשם בנפגע או בניצולו).

5. בענייננו, האישומים בוצעו בהפרש של כשלושה חודשים זה מזה, אך הם עוסקים באירועים שיש ביניהם דמיון רב, הם בוצעו באופן דומה, קדם להם תכנון דומה, ישנה זהות בצדדים בכל אחת מהעסקאות ועל כן ניתן לראות בהם אירוע אחד. עבירה של סחר בנשק טומנת בחובה סכנה ממשית פוגעת בערכים החברתיים של בטחון הציבור, שלום הציבור ושלטון החוק. נשק בלתי חוקי המצוי בידיים בלתי מורשות מסכן את הציבור כולו. יפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"פ 2251/11 ג'מאל נפאע נ' מדינת ישראל (2011): **"סחר בלתי חוקי בנשק סולל את הדרך לפעילות אלימה ובלתי חוקית והדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית בה קיים חשש תמידי כי נשק המוחזק באופן בלתי חוקי יתגלגל לא רק לידיים עברייניות, עניין חמור לעצמו, כי אם לידיהם של אלה המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת"**.

6. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות דן מלמדות כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנה רבה וחמורה. במקרה דן מדובר בשתי עבירות של סחר בשני נשקים חצי אוטומטיים תקינים ובמחסנית עם עשרות כדורים. הסוכן ירה מהנשקים ובדק את תקינותם. מדובר בנשקים שמידת פוטנציאל הנזק הטמונה בהם היא קטלנית ורבה. הנשקים נמכרו בתמורה לסכומי כסף גבוהים. לעסקאות קדמו תכנון מפורט וניהול משא ומתן קפדני, שכלל דיון על סוגי הנשקים המוצעים למכירה ומחירם, תיאום הפרטים, הסכומים ומקום המפגש. כמו כן, למכירת המחסנית עם הכדורים באישום הראשון נדרש תיאום נפרד ופגישה נוספת בין הצדדים. פועלו של הנאשם מלמד על נגישות מצדו לנשקים בלתי חוקיים. הנאשם אף הציע לסוכן לרכוש כלי נשק אוטומטיים נוספים. הנאשם הבין היטב את מעשיו ויכול היה לחדול מביצועם בכל רגע אך בחר להמשיך בכך מתוך בצע כסף ורצון להפיק רווח קל ומהיר. יחד עם זאת, לא ננקטה אלימות לצורך ביצועם. התמורה נמסרה לידיו של הנאשם בכל אחת מהעסקאות. הנאשם שימש חוליה מרכזית בעסקאות סחר אלה כמי שסיפק את הנשקים. הנזק הצפוי מהימצאות כלי נשק בידיים עברייניות אינו מצריך הסבר, אך הנזק שנגרם במקרה דן הינו מינימלי שכן כלי הנשק הגיעו לידי המשטרה. פסיקה רבה עוסקת במימדיה המדאיגים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק, הסכנות הנשקפות ממנה להסלמה באלימות העבריינית והאידיאולוגית כאחד, הקלות היחסית שבה ניתן לבצע ומאמציהן הרבים של רשויות אכיפת החוק לתפיסת סוחרי הנשק, וקוראת - בכפוף לנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה - להחמיר באופן הדרגתי בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות אלו (ר': 1332/04 מדינת ישראל נ' פס, פ"ד נח (5) 541; ע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד (2011); ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל (2018)).

7. בחינת מדיניות הענישה הנהוגת בעבירה בה הורשע הנאשם, חומרתה, נסיבות ביצועה ותוצאותיה מובילות למסקנה כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות דן הנו שנתיים עד שש שנות מאסר.

8. לנאשם, שהנו יליד 1986, עבר פלילי, הכולל הרשעה בעבירת נשק משנת 2016, בגינה עומד לחובתו מאסר על תנאי בן 6 חודשים, שלא היה בו כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות נשק שנה לאחר מכן. במכלול השיקולים יש להביא בחשבון את מחלתה של אשת הנאשם והשלכות הענישה על משפחתו. עם זאת, בעבירות נשק האינטרס האישי

נסוג מפני האינטרס הציבורי. על כן, בנסיבות דנן, יש למקם את הנאשם בין תחתית המתחם לבין אמצעיתו של מתחם הענישה.

9. לאור האמור, אני גוזר על הנאשם, כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 33 חודשי מאסר בפועל. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

כן אני מורה על הפעלת המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ 9627-04-16 לתקופה של 6 חודשים. מחצית התקופה תצטבר לתקופת 42 חודשי המאסר והמחצית שנייה תחול בחופף.

ב. מאסר על תנאי של 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 נים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' אלול תשע"ט, 02 ספטמבר 2019, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

רפי
כרמל,
שופט